

der i alle Forhold finder Sted; men jeg skulde dog troe, at disse Besværligheder i Birkelig- heden ville yderst sjelden forekomme; medens det ikke kan nægtes, at, naar Bestemmelsen bliver optagen i Loven, maa Formeningen være for, at man gjennem reglementariske Forstrifter, uden stor Vanskelighed, vil vide at indrette det saaledes, at Forargelse kan undgaaes, og at ethvert Medlem af Menigheden virkelig kommer til den fuldest mulige Benyttelse af det, der er og bør være Menighedens Eiendom, dens Kirke. Jeg skal derfor ved tredje Behandling af denne Sag i dette Thing stille et Forslag om Gjenoptagelse af den Bestemmelse, jeg tillod mig at citere fra det foregaaende Lovforslag.

Sehmann: Det er kun for eventualiter at forebygge Nødvendigheden af et Underændringsforslag, at jeg vil tillade mig at henstille til det ærede Medlems Dyrveitelse, om ikke en Redactionsforandring i det af ham bebudede Ændringsforslag i ethvert Tilfælde er nødvendig. Den oplæste Paragraph sluttede sig til den Forudsætning, at Enhver kunde benytte hvilkensomhelst Præst han vilde, hvorimod det nærværende Lovudkast — og derimod er der ikke reist Indvending — bestemmer, at den, der ikke forbliver hos Sognets Præst, har at henvende sig til en bestemt Præst, saa at hvert Medlem enten maa høre til Sognets Præst eller til en for en anden Menighed bekliftet. Det vil altsaa rimeligviis gjøre en Forandring af Paragraphen nødvendig, hvis det bebudede Forslag skal passe ind i Lovens Tankegang; det er forøvrigt en underordnet Bemærkning. I Tingens selv er jeg saaledes ganske af samme Mening som den høitærede Cultusminister, og jeg tillod mig allerede ved første Behandling at yttre, at jeg anseer en Bestemmelse herom i og for sig for ønskelig. Naar jeg ikke stærkt har urgeret derpaa, er det, fordi jeg forudsatte, at i alle Tilfælde, hvor en Nabopræst — og nogen anden vil det af locale Grunde ikke godt kunne være — bliver valgt, vil Sagen, naar vedkommende Præster staae i et godt Forhold til hinanden, meget let arrangeres af sig selv; og, skulde dette ikke være Tilfældet, kan det aabenbart bruges som Middel til alle Slags

Chicaner. Jeg troer ogsaa, at der ad administrativt Veie kan gives nærmere Bestemmelser om Maaden, hvorpaa det skal bringes i Anvendelse. Tingens selv finder jeg, som sagt, ønskelig. Der var et eneste Tilfælde, hvori jeg vel fandt det ønskeligt, at der gives en Bestemmelse, nemlig, hvor den Vedkommende ikke kunde lade Forretningen udføre hjemme, og heller ikke kunde drage hen til den Præsts Kirke, til hvis Menighed han havde sluttet sig, saaledes f. Ex. til Begravelse; men jeg acquiescerer i saa Henseende ved Cultusministerens bestemte Erklæring om, at paa Kirkegaardene maatte den valgte Præst være berettiget til at forrette Jordvaafastelse for den, der i Levende Tive havde sluttet sig til ham.

Formanden: Den stiftende Landstingsmand for anden Kreds, som begjærer Ordet, har rigtignok allerede haft det to Gange, men jeg antager ikke, at der fra Thingets Side gives Noget imod, at han atter erholder det.

B. Christensen: Jeg skal være meget kort. Jeg skal naturligviis tage under Dyrveitelse, hvorvidt der kan være at foretage nogen Forandring med Hensyn til den Paragraph, jeg har citeret. Jeg maa imidlertid tilstaae, at jeg ikke troer, at jeg vil finde mig opfordret dertil, og jeg skulde altsaa være den ærede sidste Taler meget forbunden, om han igjennem et Underændringsforslag maatte bringe sin Anskuelse under Thingets Forhandling.

Kirke- og Underviisningsministeren: Jeg vil blot tillade mig at rette en Forglemmelse, hvori jeg gjorde mig skyldig, da jeg sidst havde Ordet, idet jeg ikke erindrede at besvare et Spørgsmaal, der var rettet til mig fra en æret Landstingsmand for anden Valgkreds (Thalbitzer) med Hensyn til den i § 6 optagne Bestemmelse om, at den nærværende Præst skal vedblive at oppebære Høitidsoffer af dem, der ønske at slutte sig til en anden Præst og Menighed. Jeg indrømmer, at det er noget incorrect, og paa en Maade afviger fra det Princip, hvorpaa Udskiftet hviler; og jeg kan gjerne tilføie, at Sagen sandsynligviis ikke — idetmindste sikkert kun i saa Tilfælde — vil medføre noget særdeles føleligt Tab for vedkommende Præster, da disses Indtægter for en meget væsentlig Deel ere af den